

گزارش برنامه آهار به شکرآب

روستای آهار، در شمال شرقی تهران در بخش اوشان منطقه رودبار قصران قرار گرفته است. این روستا از سمت جنوب از طریق کوه‌های توجال به شهر تهران، از سمت شمال به شمشک و از سمت شرق و جنوب شرقی به فشم متصل شده است. وسیله امرار معاش مردم این روستا از طریق باغداری بوده که عمده محصولات باغی این منطقه، درختان گیلاس، آلبالو، سیب، آلو، گردو و ... می‌باشد. از جاذبه‌های گردشگری این منطقه می‌توان به آبشار شکرآب، امامزاده طاهر شکرآب، آبشار ده‌تنگه، قلعه تاریخی دختر و آبشارهای فراوان و طبیعت بکر این منطقه به همراه کوچه باغ‌های وصف نشدنی اشاره نمود.

رودخانه در دو سوی آهار جاری است. یکی به نام شکرآب که از اراضی شکرآب سر چشمه می‌گیرد و دیگری به نام پیش‌کنک که از ارتفاعات گاجر جریان پیدا می‌کند. این دو رود در پایین آبادی (آبادی قدیم) به هم می‌پیوندند. آتشفشان باستانی قصران بر فراز ارتفاعات این آبادی بنیان یافته که از عهد ساسانیان و ظاهراً از زمان اردشیر بابکان، به جای مانده است. از محل روستای آهار با حدود یک ساعت پیاده روی در کنار مناظر بدیع طبیعی می‌توان به شکرآب و آبشار زیبای آن رسید. رودخانه آهار به طول پانزده کیلومتر از دامنه‌های کوه صندوق چال سرچشمه گرفته و در مسیر خود از دره‌های کوه تاریبیشه گذشته و پس از مشروب کردن روستاهای مسیر به جاجرود می‌ریزد. شکرآب باغستانی است ییلاقی و با صفا در غرب دره آهار که چند قنات و چشمه آب از جمله چشمه برفی شکرآب بر زیبایی‌های آن افزوده است. این روستا و مسیرهای غربی آن محلی برای سیاحت و شکارشاهان قاجار نیز بوده است.

آبشار پرآب این روستا یکی از زیباترین مناظر طبیعی آن است. همچنین آبشاری فصلی و بسیار زیبا موسوم به آبشار چهل پله در دامنه‌های کوه قلعه دختر آهار گزارش شده که مجموعه‌ای از آبشارهای زیبا تشکیل شده است. شرح گزارش:

صبح ۱۱ مهر ماه ۹۸، یعنی پنجشنبه ساعت ۷:۰۰ صبح به همراه ۷۰ نفر از دانشجویان ورودی سال ۹۸ راهی جاده لواسان شدیم. بعد از گذشتن از کلوگان، به سمت ایگل پیچیده و تا رسیدن به روستای آهار ادامه مسیر دادیم. ساعت ۸:۳۰ را نشان میداد که در روستای آهار از اتوبوس پیاده شده و عزم پیاده روی تا شکرآب نمودیم. هوای تمیز و پاک صبحگاهی خواب رو از سر همگی پرانده بود.

بعد از پشت سر گذاشتن روستای آهار به مرور خود را میان کوچه باغ‌های گیلاس یافتیم. راه‌هایی باریک و پرپیچ و خم روستایی و بسیار باصفا. همراه با نغمه‌های زمستانی پرندگان..

زیبایی طول مسیر به حدی بود که نفهمیدیم چطور ساعت ۱۱:۰۰ به امام زاده شکرآب رسیدیم. با توققی که در امامزاده داشتیم، به قصد آبشار شکرآب در دل رشته کوه ادامه مسیر دادیم.

سرانجام بعد از ۱۵ دقیقه پیاده‌روی به آبشار شکرآب می‌رسیم. شکوه و زیبایی‌اش مثال زدنی نبود.

حال زمان بازدید از آبشار به پایان می‌رسد و سرپرست گروه از دوستان می‌خواهد که عزم برگشت کنند. به سمت روستای آهار راه می‌افتیم. فاصله‌ای که بعضاً در راه برگشت می‌افتاد، این فرصت را برای پیش‌روها بوجود می‌آورد که به تعداد عکس‌های گالری خود اضافه کنند.

ناهار در امامزاده صرف شد و پس از طی کردن ادامه‌ی مسیر و رسیدن به روستای آهار، ساعت ۱۵:۰۰ به سمت اتوبوس حرکت و در نهایت ساعت ۱۶:۳۰ در دانشگاه پیاده شدیم.

برگزاری این برنامه ی خوب حاصل تلاش و همکاری مسئولان محترم تربیت بدنی دانشگاه با انجمن کوه نوردی دانشجویان دانشگاه است. در اینجا از همه ی آنها به ویژه جناب آقای دکتر رستگار و آقایان فلاح، فرج اللهی و مربی گرامی مهندس نصیر علیزاده صمیمانه تشکر کنیم.